

யோவான்: கிறிஸ்து, தேவகுமாரன்

தலைப்பு

யோவான் சவிசேஷம் அதை எழுதியவரின் பெயரைக் கொண்டுள்ளது. “இயேசுவுக்கு மிகவும் அன்பாயிருந்த சீஷனான” (21:20, 24), யோவான் என்பவரே இதன் எழுத்தாளர் என்று உள்ளான மற்றும் புறம்பான சாட்சியங்கள் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன. “யோவான்” என்பது, “யோகோவா கிருபையுள்ளவராய் இருந்திருக்கின்றார்” என்று அர்த்தப்படும் ஒரு எபிரெய்ச் சொல்லின் சுருக்க வடிவமாகும்.

பின்னணி

இது கிறிஸ்துவின் வாழ்வு பற்றிய நான்காவதும் இறுதியானதுமான விவரமாகும். இயேசுவின் வாழ்வுபற்றி நான்கு தனித்தனி விவரங்கள் உள்ளது ஏன்? பழைய ஏற்பாடு அவ்வப்போது ஒரே நிகழ்ச்சி பற்றிய இரு விவரங்களைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் நான்கு விவரங்கள் என்பது வேதாகமத்தில் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக உள்ளது. தேவன் நான்கு விவரங்களை நமக்குக் கொடுத்தது ஏன் என்பதற்கு இங்கு சில சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன: (1) இவ்விவரங்கள் கிறிஸ்துவின் வாழ்வினுடைய முக்கியத்துவத்தைக் காண்பிக்கின்றன. (2) இவைகள் இவ்விவரங்களின் உண்மைத்தன்மையைச் சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் நிலை நாட்டுகின்றன. இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகள் ஒரு விஷயத்தை “நிலைவரப்படுத்துகின்றனர்”; நான்கு என்பது இதைவிட மேலானதாக உள்ளது. (3) இயேசுவின் பன்முக இயல்பின் காரணத்தினால், அவரை ஒரே எழுத்தாளர் ராஜாவாகவும், ஊழியராகவும், மனுஷகுமாரனாகவும், தேவகுமாரனாகவும் சித்தரிப்பதில் நியாயமாய்ச் செயல்பட்டிருக்க இயலாது.

யோவான் என்பவர் ஒரு மீனவராக இருந்தார் (மாற்கு 1:19, 20; லூக்கா 5:10), இவர் இயேசுவைப் பின்பற்றும்படி அவரால் அழைக்கப்பட்டார். யோவான் பன்னிருவரில் ஒருவராகத் தேர்வுசெய்யப்பட்ட பின்பு (மத்தேயு 10:2), அவர் உள்வட்டத்தில் இருந்த மூவரில் ஒருவரானார் (மாற்கு 5:37-40; 9:2; 14:33). அவர் இயேசுவுடன் விசேஷித்த உறவு கொண்டிருந்தார் (21:20, 24) மற்றும் இயேசு சிலுவையில் மரித்தபோது அவரது தாயாரைக் கவனித்துக்கொள்ளும் பொறுப்பை இயேசு அவரிடத்தில் ஒப்புவித்தார் (19:25-27). பிற்பாடு யோவான் எபேசுவில் ஊழியம் செய்தார் என்று பலமான ஒரு பாரம்பரிய வரலாறு கூறுகிறது; இது, எபேசுவுக்கு மிகச்சமீபமாய் ஆசியாவின் கடற்கரையோர மாய் இருந்த பத்முதிவிற்கு (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:9), யோவான் நாடுகடத்தப்பட்டிருந்த நிகழ்ச்சியுடன் ஒத்துப்போகிறது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:1ஐக் கவனிக்கவும்). அதே பாரம்பரியம், யோவான் தமது முதிர் வயதில் எபேசுவுக்குத் திரும்பினார் என்றும் அங்கே அவர் மரித்தார் என்றும் கூறுகிறது. யோவான் சவிசேஷம் எபேசுவில் எழுதப்பட்டது என்று யூகிப்பது

நியாயமானதாகவே உள்ளது.

அனேகமாக 90களில் யோவான் இப்புத்தகத்தை எழுதியிருக்கக்கூடும், இது மத்தேயு, மாற்கு, மற்றும் லூக்கா ஆகியோரால் சவிசேஷநூல்கள் எழுதப்பட்டதற்கு மிகவும் பிற்பட்ட காலமாகும். ஒப்பீட்டு சவிசேஷப் புத்தகங்கள் ஏற்கனவே முப்பது அல்லது அதற்குச் சற்றேறக்குறையலான ஆண்டுகள் சுற்றுக்கு விடப்பட்டிருந்தபடியால், அவர்களின் பாடக் கருத்துகள் பலவற்றை யோவான் மீண்டும் எழுதவில்லை. அவர் கொடுத்த விவரங்கள் பெரும்பாலும் இந்த மூன்று சவிசேஷ நூல்களுக்குத் துணைக்கருத்தை அளிப்பவையாய் இருக்கின்றன.

யோவான் எழுதிய சவிசேஷம் தனக்கென்று விசேஷித்த வலியுறுத்தத்தைக் கொண்டுள்ளது. பல தவறான கருத்துக்கள் எழும்பியிருந்தன (கொலோசெயருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் மீதான பின்னணிக் குறிப்புகளில் “மதநம்பிக்கையின்மை என்ற தத்துவம்” மீதான குறிப்புகளைக் காணவும்). மாம்சம் யாவும் துன்மார்க் கமானது என்று சிலர் போதித்தனர். ஆகையால், அவர்கள் பூமியின்மீது நடந்த இயேசு, “கிறிஸ்துவாக” இருந்திருக்க முடியாது என்று முடிவுசெய்தனர். அவர்கள், அவர் இயேசுவல்ல, ஆனால் ஆவியாக இருந்த கிறிஸ்து மாம்சத்தில் இருந்த இயேசுவைக் கட்டுப்படுத்தினார் என்று போதித்தனர் (1 யோவான் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணவும்). ஆகையால் யோவான், “அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி ... நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்” (1:14) என்று நமக்குக் கூறுவதின் மூலம் தமது விவரத்தைத் தொடங்கினார்.

யோவான் சவிசேஷம் இயேசுவின் தெய்வீகத்தின்மீது வலியுறுத்தம் செய்கிறது; அவர் இயேசுவை “தேவகுமாரன்” என்று முன்வைக்கின்றார். 20:31ல் யோவான் தமது சவிசேஷ விவரத்தை எழுதுவதற்கான காரணத்தைத் தருகின்றார்: “இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்திய ஜீவனை அடையும்படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.” இயேசு தேவனுடைய குமாரனாக இருக்கின்றார் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, யோவான் இரண்டு முக்கியமான வலியுறுத்தங்களைக் கொண்டுள்ளார்: (1) “நானே” என்று வரும் ஏழு கூற்றுக்களில் பொதியப்பட்டுள்ள இயேசுவின் உரிமைகோருதல்கள் (6:35; 8:12, 58; 10:11; 11:25; 14:6; 15:1), மற்றும் (2) இயேசுவின் அற்புதங்கள். “அடையாளங்கள்” என்பது அற்புதங்களுக்கு யோவானுடைய விசேஷித்த வார்த்தையாக உள்ளது; அற்புதங்கள் என்பவை இயேசுவின் உரிமை கோருதல்கள் உண்மையாய் இருந்தன என்பதற்குத் தேவனிடத்தில் இருந்துவந்த அடையாளங்களாய் இருந்தன (2:23; 3:2; 4:54; 6:2, 14). இயேசுவின் ஏழு அடையாளங்கள் யோவான் சவிசேஷத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன (2:1-4; 4:46-56; 5:1-9; 6:14, 26, 30; 6:16-21; 9; 11).

யோவானுடைய விவரத்தில், கிறிஸ்துவின் கர்த்தத்துவத்தின் நிருபணத் திற்காகக் கொடுக்கப்படும் சரியான பதில்செயல் விசுவாசமாக இருக்கிறது. “விசுவாசித்தல்” என்ற வார்த்தை இந்தப் புத்தகத்தில் ஏறக்குறைய நூறு முறைகள் காணப்படுகிறது. நாம் விசுவாசிக்கவில்லையென்றால், நமக்கு நம்பிக்கை எதுவும் கிடையாது. இயேசு, “நானே அவர் என்று விசுவாசிக்காவிட்டால் நீங்கள் உங்கள் பாவங்களிலே சாவீர்கள்” என்று கூறினார் (8:24). யோவான் யாருக்கு இதை எழுதினாரோ, அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவரது விவரம், எல்லாக்

காலத்திலும் வாழ்கின்ற எல்லா மனிதர்களுக்குமான “உலகளாவிய சவிசேஷம்,” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

இயேசுவின் சொந்த ஊழியம் மூன்று ஆண்டுகள்வரையில் இருந்தது என்று பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. இது இயேசுவின் ஊழியத்தின்போது நடைபெற்றதாகக் குறைந்தபட்சம் மூன்று பல்கா பண்டிகைகளைப் பற்றி யோவான் குறிப்பிடுகின்றார் என்ற உண்மையின் அடிப்படையிலான கல்வித்துவமான யூகமாக இருக்கிறது (2:23; 6:4; 13:1).

வரைகுறிப்பு

அறிமுகம் (1:1-18).

- I. தேவகுமாரனும் அவரது வெளியரங்கமான ஊழியமும் (1:19-12:58).
- II. தேவகுமாரனும் அவரது சீஷர்களும் (13-17).
 - A. இணையற்ற பிரியாவிடை உரை (13-16).
 - B. மறக்கப்பட்ட கர்த்தருடைய ஜெபம் (17).
- III. தேவகுமாரனும் எல்லா மனிதர்களும் (18-21).
 - A. கிறிஸ்து காட்டிக்கொடுக்கப்படுதலும் விசாரணைகளும் (18:1-19:16).
 - B. கிறிஸ்துவின் மரணமும் அடக்கமும் (19:17-42).
 - C. கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலும் விளக்கமும் (20; 21).

யோவான் சவிசேஷத்தில் இருந்து பாடங்கள்

யோவான் சவிசேஷ விவரமானது எளிமையானதாகவும் ஆழமிருந்ததாகவும் உள்ளது. கிரேக்க மொழியில் யோவான் சவிசேஷப் புத்தகமானது, ஆரம்பநிலை கிரேக்க மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்க பயன்படுத்தப்படுமளவுக்கு மிகவும் எளிமையானதாக உள்ளது. இதற்கு மறுபுறத்தில், இப்புத்தகம் பல வழிகளில் சவிசேஷ விவரங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெரிதும் ஆழமிருந்ததாக உள்ளது. இது வாசகரின் வாழ்நாள் முழுவதற்கும் அவரது கவனத்தைப் பற்றியிழுத்து வைக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

யோவான் 3ல் உள்ள புதுப்பிறப்புப் பற்றிய போதனையானது ஒப்பீட்டு சவிசேஷங்களில் காணப்படாததும் சிந்தனையைத் தூண்டும் பகுதிகளில் ஒன்றாகவும் உள்ளது. “மறுபடியும் பிறத்தல்” என்பது மனம் மாறுதல் செயல் முறையைப் பற்றிப் பேசும் இன்னொரு வழியாக உள்ளது என்று 1 பேதுரு 1:22, 23, மற்றும் பிற வசனப்பகுதிகளில் இருந்து காண்பித்தல் சலபமானதாக உள்ளது; இது அடிப்படையில் பேதுருவின் பின்வரும் அறிவுறுத்துதல் போன்றதாகவே உள்ளது: “நீங்கள் மனந்திரும்பி, ... ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்” (நடபடிகள் 2:38). இருப்பினும், புதிய பிறப்பு பற்றிய கருத்தை அவ்வகையில் கடந்து சென்றுவிடுதல் என்பது இந்தச் சொற்றொடரில் மறைந்துகிடக்கும் அடிப்படையான மாற்றத்தினுடைய செயல்தாக்கத்தைத் தவறவிடுதலாக உள்ளது. யோவான் எழுதிய முதல் நிருபமானது, யோவான் 3க்கு மிகச் சிறந்த விளக்கவுரையாக உள்ளது, அதில் அவர் மறுபடியும் பிறத்தலின் விளைவு பற்றி அடிக்கடி பேசுகின்றார்: 1 யோவான் 2:29; 3:9; 4:7; 5:1, 4.

மத்தேயு, மாற்கு, மற்றும் லூக்கா ஆகிய சவிசேஷங்களில் காணப்படாததாக உள்ள இன்னொரு பகுதி யோவான் 14-17 ஆகும். இந்தப் பகுதியானது,

இயேசுவின் சீஷர்களை அவரது மரணத்திற்கு ஆயத்தப்படுத்துவதற்காக, அவரால் அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட “இணையற்ற பிரியாவிடை உரை”யுடன் தொடங்குகிறது. இது 17ம் அதிகாரத்தில் இயேசுவின் அற்புதமான ஜெபத்தில் உச்சக்கட்டத்தை அடைகிறது: இது அவர் தமக்காக ஜெபித்த ஜெபமாக (வசனங்கள் 1-5), அப்போஸ்தலர்களுக்காக ஜெபித்த ஜெபமாக (வசனங்கள் 6-19), மற்றும் எல்லா விசுவாசிகளுக்காகவும் ஜெபித்த ஜெபமாக (வசனங்கள் 20-26) உள்ளது. இயேசுவின் ஜெபத்தில், வசனங்கள் 20-23ல் காணப்படுகிற ஒருமைப்பாடு என்ற விஷயத்திற்குப் பதில் அளிக்க நாம் நமது பங்கைச் செய்வது அவசியமாக உள்ளது!

மேல் துண்டில் இருந்து பாடங்கள் (யோவான் 13:1-17)

இயேசு தமது வாழ்விற்கான காலஅட்டவணையைத் தெளிவாக அறிந்திருந்தார். அவரது சொந்த ஊழியத்தின்போது, அவரது காலம் இன்னும் வரவில்லை என்பது திரும்பத்திரும்ப வலியுறுத்தப்பட்டது (2:4; 7:30; 8:20). இப்போது அவரது காலம் வந்திருந்தது (12:23; 13:1; 17:1). அவர் தமது மரணத்திற்கு முன்பு தமது சீஷர்களிடத்தில் நிறைய விஷயங்களைக் கூற வேண்டியிருந்தது! இருப்பினும், அவரது மாபெரும் பிரியாவிடை உரைக்கு (14-17) அவர்கள் தயாராவதற்கு முன்பு, அவர்களுக்கு மேல் துண்டின் பாடங்கள் அவசியமா யிருந்தன.

I. தாழ்மையின் பாடம் (13:1-5).

A. இயேசு மேல்துண்டை எடுத்துக்கொள்கின்றார்.

1. சீஷர்கள் ஒருவர் மற்றவரின் கால்களைக் கழுவுவதற்குப் பதிலாக, தங்களுக்குள் யார் பெரியவர் என்று வாக்குவாதம் செய்து கொண்டிருந்தனர் (லூக்கா 22:24).
2. இயேசு அவர்களின் பாதங்களைக் கழுவத்தொடங்குகையில் அவர் ஒரு பணியாளர்/வேலைக்காரர் ஆனார் (பிலிப்பியர் 2:7, 8; மத்தேயு 20:28; லூக்கா 22:27).

B. நாமும் கூட, “மேல்துண்டை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

1. உலகமானது மேன்மைப்படுத்தப்படுதலைத் தேடுகிறது; கிறிஸ்தவர் சேவை செய்வதற்கு வாய்ப்பை நாடுகின்றார்.
2. நம்மையே நாம் தாழ்த்தக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இயேசு, “உங்களில் பெரியவனாயிருக்கிறவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கக்கூடவன். தன்னை உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 23:11, 12)!

II. பரிசுத்தத்தின் பாடம் (13:6-11).

A. இயேசு பேதுருவின் பாதங்களைக் கழுவியபோது, உடல்ரீதியான சுத்தத்தை மாத்திரமல்ல, ஆனால் ஆவிக்குரிய வகையிலான சுத்தத்தையும் வலியுறுத்தினார்.

1. 10ம் வசனத்தின் முடிவுப்பகுதியானது உடல்ரீதியான சுத்தத்தையல்ல, ஆனால் ஆவிக்குரிய பரிசுத்தத்தைக் குறிப்பிடுகிறது என்பது தெளிவு (வசனம் 11ஐக் கவனிக்கவும்).
2. இயேசு கால்களைக் கழுவிவிட்டது மட்டுமின்றி; உள்ளாகச்

சுத்தமாயிருத்தல் எப்படி என்பது பற்றிய பாடம் ஒன்றைப் போதிக்கவும் செய்தார்.

- a. நாம் (இயேசுவின் இரத்தத்தில்) கழுவப்பட்டிருந்தால் ஒழிய, அவரோடு நமக்கு எந்த ஐக்கியமும் கிடையாது (நடபடிகள் 22:16; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5).
 - b. (இரத்தத்தில்) ஒருமுறை “முழுகின” பின்பு, இன்னும் தொடர்ந்து “பாதங்கள்” கழுவப்படுவது நமக்குத் தேவையாய் இருக்கும் (1 யோவான் 1:9-2:1).
- B. நாம் சுத்தமாயிருக்க வேண்டுமென்றால், நாம் கீழ்ப்படிதலுடன் இருக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சந்தர்ப்பப் பொருள் வலியுறுத்துகிறது.
1. பேதுருவின் மேட்டிமையானது அவர் இயேசுவுக்குக் கீழ்ப்படியாதபடி தடுத்தது. நாம் இரத்தத்தில் தொடர்ந்து கழுவப்பட வேண்டும் என்றால், 1 யோவான் 1:7ல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள கீழ்ப்படிதலுள்ள வாழ்வுமுறைப்படி நாம் வாழ வேண்டும்: “அவர் ஒளியிலிருக்கிறதுபோல நாமும் ஒளியிலே நடந்தால் ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியப்பட்டிருப்போம்; அவருடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்.”
 2. இது பேதுருவினிடத்தில் ஒரு மனப்பதிவை ஏற்படுத்தியது (வசனம் 9ஐக் கவனிக்கவும்; 1 பேதுரு 5:5, 6)!

III. சந்தோஷத்தின் பாடம் (13:12-17).

- A. இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்கள் “கால்களைக் கழுவிவிட” மன விரும்பமாய் இருக்க வேண்டும் என்று இயேசு வலியுறுத்தினார்.
1. இது ஆராதனை ஊழியத்தின்போது நடைபெறவேண்டிய சடங்காச்சார நிகழ்ச்சி என்று குறிப்பிடுவதில்லை.
 - a. இப்படிப்பட்ட சடங்காச்சாரம் ஒன்று இருந்ததென்று புதிய ஏற்பாட்டிலோ அல்லது ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களின் எழுத்துக்களிலோ பதிவு எதுவுமில்லை.
 - b. சபையுடன் தொடர்புடைய வகையில் கால்களைக் கழுவதல் என்பதற்கான ஒரே குறிப்பு 1 தீமோத்தேயு 5:10ல் மாத்திரம் உள்ளது.
 2. இது அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள், பிறருக்குச் சேவை செய்வதில், அது மிகவும் அற்பமான வேலையாக இருப்பினும் கூட அதைச் செய்யத் தயாராய் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறது.
- B. இதுவே சந்தோஷத்திற்கான வழி என்று இயேசு கூறினார். வசனம் 17ஐக் கவனிக்கவும்: “நீங்கள் இவைகளை அறிந்திருக்கிறபடியினால், இவைகளைச் செய்வீர்களானால், பாக்கியவாண்களாயிருப்பீர்கள்.”
1. உலகமானது அதிகமாகப் பெற்றுக்கொள்வதில், அதி கமாக வைத்திருப்பதில், மற்றும் ஊழியம் கொள்வதில் சந்தோஷத்தை நாடுகிறது. ஆனால் இயேசு, கொடுத்தல்,

தியாகம் செய்தல், மற்றும் ஊழியம் செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலமாகவே சந்தோஷம் வருகிறது என்று கூறினார்.

2. தாங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகவும் மற்றவர்கள் தங்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்றும் நினைக்கின்ற மக்கள்தாம் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியவர்கள்.

முடிவுரை

நீங்கள் கிறிஸ்துவுடனும் அவர் உங்களுக்கு அளிக்கும் இரட்சிப்பிலும் பங்கு பெற விரும்பினால், நீங்கள் உங்களுக்குள் ஒரு ஊழியம் செய்யும் இருதயத்தை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் கிறிஸ்துவினால் சித்தரிக்கப்படும் எண்ணப்போக்கை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்: “ஒன்றையும் வாதினாலாவது வீண்பெருமையினாலாவது செய்யாமல், மனத்தாழ்மையினாலே ஒருவரையொருவர் தங்களிலும் மேன்மையானவர்களாக எண்ணக்கடவீர்கள். அவனவன் தனக்கானவைகளையல்ல, பிறக்கானவைகளையும் நோக்குவானாக. கிறிஸ்து இயேசுவிருந்த சிந்தையே உங்களிலும் இருக்கக்கடவது; அவர் தேவனுடைய ரூபமாயிருந்தும், தேவனுக்குச் சமமாயிருப்பதைக் கொள்ளையாடின பொருளாக எண்ணாமல், தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கி, அடிமையின் ரூபமெடுத்து, மனுஷர் சாயலானார் ...” (பிலிப்பியர் 2:3-7).

வேலையாளாக/ஊழியக்காரனாக இருத்தல் என்பது சுலபமான தல்ல, ஆனால் இயேசு நம் ஒவ்வொருவரையும் “அவரது மேல்துண்டை எடுத்துக்கொண்டு” அவரைப் பின்பற்றும்படி அறைகூவல் விடுக்கின்றார்!